

הדגש הגדול

חלומה של נערה אחת התגשם: זיווה מכתירה את המלכה, רות פליישר (שהפכה אותו רגע לרות פלד), בכתר שהוכן עליידי ט.פני, אשר העניקה גם תכשיטים יקרים למלכת המים 1960, ולשתי סגניותיה.

עתה הגיעה זיווה, זוהרת בגלימה משי אדום מה, מלחה עליידי צוות המטוס שהביא אותה. היא עלתה על הבמה.

רגע של דומיה. הכל עצרו את נשימתם ואז קרא אורי: "מלכת המים של ישראל — רות פליישר! רות, שנשארה לבדה במלחה, שקטה אך נרגשת, הופיעה ב" אלומת הזרקור. מא'ת קמו, זנקו לעבר הבמה.

הפכה לבתיה ברצבי, ויפתה עוד יותר. לאחר מכן נקראו הסגנית השנייה והרא" שונה, היכתרו עליידי יהודית מורח, היפה והמלכותית כתמיד.

ואו הגיע השיא. מדי פעם במשך הערב קרא אורי זהר מיברקים שהגיעו מזיווה רודן, שסטה אותה שעה על פני הים הי תיכון בסילון 4'בי של אוליחפיק אירווייס.

את אורי זוהר, שהפסיק את טכס ההכתרה כדי לזכות בעצמו בפרס הגדול — נשיקה של מכתירת המלכה. זיווה, שבאה ארצה במיוחד לטכס זה, הביאה עמה את כלבה ובובתה, כמלוויים.

זיווה לא הכזיבה

מה ושם הבריקה דמעה בפינת עין, אך הבלתי-זוכות קיבלו את הדין באומץ-לב. במלחה נשארו רק שש הנבחרות — אשר אף אחת מהן לא ידעה למה נבחרה. שוב דיבר הרמקול במלחה. בוו אחר זו נקראו שלוש הנסיכות אל הבמה, הוכי תרו עליידי סגנית מלכת-המים של שנת 1959, בתיה בנדיקט, שנישאה בינתיים ו

חיה אמיר, 30, עקרת-בית. הועדה עברה לחזרה-הישיבית המרווח, שהוכן לה מראש. בשורה אחת עמדו בו 20 קופסות-קארטון ריקות, שכל אחת מהן נושאה מספר של מועמדת. הועדה בדקה את הקלפיות, פתחה אותן, התחילה לשים כל פתק בקארטון שלו. לפי הרצינות המתוחה של הפנים, אפשר היה לחשוב כי היא מפקחת על בחירת ראש-הממשלה. הרצינות הייתה במקומה, כי לגבי כל אחת מן המועמדות עצמן, היתה זאת הבהירה החשור בה ביותר בעולם.

כבר בגמר הקלפי הראשונה הסתמן ני צחון ברור למספר 10. היא קיבלה קרוב למחצית הקולות. אך הפיזור היה רב למדי. לא היתה מועמדת שלא זכתה לקולות. כשנסתיימה הספירה, אושר הרושם הי ראשון. מספר 10 זכתה בניצחון ברור, קי בלה כמעט את מחצית כל הקולות. פי של ש יותר מן המועמדת הבאה אחריה. בכל זאת לא זכתה לניצחון כה חיתך כמו יהודית מזרחי לפני שנתיים, שנבחרה כמעט פה אחו, או זיווה בינדר, שזכתה לפני שנה בשני שלישים של הקולות.

השנייה היתה עדנה בוקסורוף, שרכשה את לב הקהל הן בגופה הנשי היפה והן בהעותה, כאשר קפצה בשעת הראיון לתוך המים. מספר 1, חדחה כץ, בת חבר אנד מחיפה ודוגמנית פוסוגנית להפליא, הפכה סגנית שנייה.

עתה היה צורך לבחור בשלוש הנסיכות — נסיכת ים-סוף (ירושלים יאזור הדרום), נסיכת ים-התיכון (תל-אביב רבתי) ונסיכת ים-כינרת (חיפה והצפון). לפי תקנות התחרות, היתה ועדת-המניין עצמה צריכה לב" חזר בנסיכות כראית עיניה. אולם הועדה חידשה חידוש משלה: היא לא ביצעה את הבחירה בעצמה, פשט העניקה את שלושת התוארים לבנות שלושת האיזורים שזכו למספר הרב ביותר כל אחת באיזורה. דמוקראטיה עד הסיף.

מדליין שריקי מקרית-מלאכי זכתה אר-טומטית לתואר נסיכת ים-סוף — כי היתה בת-הדרים היחידה. מבין ארבע המועמדות לתואר נסיכת ים-כינרת, ניצחה שושן ממן, שחקנית בת צפת. לנסיכת הים-התיכון נב" חרה שושנה פרץ, הותרת-חסקה מושבעת ואחותו של מציל — אשת-הים המופלגת ביותר מבין כל המועמדות.

לפתע הריעף התימורת. אורי עלה שוב על הבמה. בידו הבריק גליודינר לבן — הפרוטוקול של הועדה. הקהל הפנה את מבטו אליו, לא שם לב לחבר ועדת-התחרות רות שנכנס למלחת המועמדות, כשבידו העתק הפרוטוקול. כדי למנוע מן הבנות את עינוייהדין, גילה להן מי לא נבחרה.

הנבחרות

שניה; שושנה פרץ, נסיכת הים-התיכון. בעומדן בים הפרחים, מתנת החנות תמי, מקבלת הנבחרות את מתנות חברת-השוקולד ליבר. תרוקתן של כל המועמדות בתחרות היו של סלון אנטה.

מלכת-המים רות פלד; במרכז; בחברת ארבע מבין חמש הנבחרות האחרות: שושן ממן, נסיכת ים כנרת, עדנה בוקסורוף, סגנית ראשונה; חדוה כץ, סגנית

כדי לא לצער את המועמדות האחרות, אין העולם הזה נוהג לפרסם את פרטי מניין הקולות, כפי שאוסרו בפרוטוקול החתום של הועדה, הסמור במערכת.